

Szerkesztői és kiadó iroda:

NYIREGYHÁZÁN,

Széna-tér 121. sz. alatti
házban.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Nyílt tér alatt 30 kr. bélyegdíjon kívül minden há-
romszor hasábzott garmond-sorért 25 kr. fizetendő.

NYIR.

SZABOLCSMEGYEI KÖZLÖNY.

Vegyes tartalmu hetilap. — Megjelenik minden szombaton este.

Előfizetési díj:

A kiadó-hivatalban egész évre . . . 5 fr. 50 kr.
Házhoz hordva vagy postán küldve . . . 6 „
Félévre . . . 3 „
Évnyegyedre . . . 1 „ 50 kr.Hirdetések díja: minden öthasábos petit-sor
egyszeri igtatásánál 5 kr., többszörinél 4 kr.
Bélyegdíj 30 kr.Külföldre nézve kiadó-hivatalunk számára hirdetményeket elfogad: Haasenstein és Vogler Bécsben, Hamburgban, Berlinben,
M.-Frankfurtban, Baselben és Lipszében.A hátralékban levő előfizetési pénzek
azonnali beküldését kérjük.

Tessék elolvasni.

—:— A helybeli 8 evang. elemi tanodában s a többi tanyai iskolákban az imént lefolyt két héten tartattak meg a félévi közvizsgák.

Midőn szerény lapunk igaz honszeretettel von tárgyalása s fejtegetései körébe minden tényezőt, mely népünk anyagi s szellemi haladására közreműködik: kedves kötelességünknek kell ismernünk a népnevelés tere előforduló mozzanatokat is éber figyelemmel kísérni. Azért legyen szabad a fennemlített félévi vizsgákon tett észleletekből kiindulva, e tárgyhoz tüzetesebben hozzá szólni.

A mai világban minden tudomány becsének mértéke már nem az érthetelenség, hanem — a gyakorlati haszon, melylyel az az életnek szolgál. E mértékkel akarjuk mérni mi is a mi helybeli és — mivel hazaszerte egyik elemi iskolánk a másiktól nem igen sokban különbözik — a többi hazai elemi iskolák tevékenységét is.

Belépünk egy elemi tanodába s kérdezzük: „Mit tanultok fiaim?”

„Kátét!”

„Hát még?”

„Bibliai történeteket!”

„Hát még?”

„Verseket az énekes könyvből!”

„Hát még?”

„Szentírásbeli és erkölesi mondatokat.”

Ur Isten! Hát egy kis számolás nincs?

„De igen”. No lám! Alig jutott eszetekbe, hogy néha tán ez is előfordul. Hát földleírás, emberisme, természettan, természetrajz, anyanyelv? Erre már nem igen akad idő! Vagy sok helyen egyáltalában nem fordul elő, nem fordulhat elő a fennevezett vallási tantárgyak miatt. Hogy ez így van, azt senki sem fogja tagadni ki hazai, különösen falusi iskoláinkat ismeri. Már most tegyük az ily iskolákra és a belőlük kikerült nép tudományára fenn leírt mértékünket, de nem bírálgatási viszketegeből, hanem teljes meleg emberszeretettel s nézzük, mi hasznát veszi a nép annak a mit a iskolában tanult?

A parasztasszony behozza a vásárra káposztját. Egész uton azon töri fejét, mennyi pénzt fog bevenni az ő székényi terméért.

Beér a város piacára s azt találja, hogy egészen más árak vannak, mint a minőkre ő számolt. Most nem tudja magát feltalálni.

Azt gondolja: ugy adom mint más! Igaz! nem kell akkor fejét törni a számoláson. De most oda lépek én s kérdem „hogyszáza?” „Tizenegy váltó.” (Mert a többi is így adja.) Jó! de nekem nem kell száz, csak néhány darab. Hogy adná ezt a kimustrált tiz fejet? „Három garasával darabját.” (Holott a javát 4¹/₁₀ krajczárért adja 100 szám-

ra.) És ettől el nem áll, nem alkuszik, megharagszik, inkább haza viszi, mert nincs fogalma arról, hogy 15 váltót kér a rosziért, holott az imént 11 forintjával kinaálta a javát. Ez az ő kára! De hogy is tudna magán segíteni szegény! midőn ilyesekről sem a kátéban, sem a bibliában, sem az énekes könyvben szó sincs?

Nézzünk egy más esetet.

A parasztgazda látja, hogy a földes ur minő gyönyörű dohányt, luczernát, bükkönyt természet s irigylit a bő termést. Az alatt sópánkodik, hogy neki miért nem fizetett a mag oly bőven, holott épen ugyanazon dűlőben fekszik földje? De ha megmagyaráznák neki, hogy valamint a pacsirtát nem lehet kukoricával etetni s a sertést nem lehet forgácssal meghizlalni, ugy a növények is olyan makacsok, hogy nem akármiből akarnak ők megélni, ők is a nekik megfelelő táplálékot kívánják meg s így a luczerna, dohány, lenese, borsó s a t. mint u. n. mésznövény mészszel táplálkozik főleg s így kénsavas meszet kell már előre földjének adni, azaz gypszszel kell az ilyen növényeknek szűnt földet trágyázni. Ha mondom így magyaráznók meg neki a földes ur bő termését, akkor — tovább sóhajtana, vagy kinevetne, a dolgot mindenestre nem hinné, tán nem értené s mindenestre régi rendszere mellett maradna, azaz ugy gazdálkodnék szántóföldjén mint házában az, ki forgácssal kívánna hizlalni sertését és azután még csodálkozik is, ha sertése

TÁRCZA.

Perczel Mór Nyiregyházán.

A Nyiregyházán lakó volt honvédek, rokkant bajtársai és elhunyt honvédek árvaí javára f. hó 20-án táncszertélyt rendeztek, melyre Perczel Mór kitűnő hazánkfia, mint a honvédek élő nestora meghíva volt, ki is a meghívást elfogadta és febr. 20-án a délutáni vonattal városunkba érkezett. A történetet kimerítően és híven leírni lehetetlen, gyorsíró s fényképész hiába fáradozott volna mind azt visszaadni, mi valóban történt. A fogadtatást, lelkesedést, és az őszinte szívömlendezést leírni, kötetekre terjedne, és e lapok terét túlhaladná mind annak részletes leírása, ennélfogva itt csak lapunk terjedelméhez képest emlékezzünk meg e valóban lélekemelő ünnepélyről, mely Nyiregyháza város története évkönyveiben kitörölhetetlen betűkkel örökíti meg e lelkes város minden nemesért lelkesülő honfiai érületét.

A hős tábornok útja majdnem minden állomáson egy-egy diadalmos fogadtatás által ünnepeltetett. Tudósításunk azonban csak Debreczentől fogva kezdődik, hol is a megérkezett tábornokot az ottani honvédek lelkes választmánya, s annak alelnöke Redl György fogadta, ki is meleg szavakban tolmácsolá azon határtalan tiszteletet, melylyel az egyet a tábornok dicső műve s azon végtelen bizalmat, melylyel a hon javára irányzott jelen politikai működése iránt viseltetik. A tábornok meghatóttan köszönte meg a megtiszteltetést, s az egybesereglett nép éljenkiáltásai között folytatá útját Hadház felé, hol ismét roppant néptömeg által zenével, üdölvésekkel, s Erős Gábor által tartott valóban páratlan remek szóoklattal fogadtattott. Fehértön ismét lelkesült néptömeg, zene, tarackdurrogás s Szoboszlaj József szóoklata fogadták a dicső hazafit.

Városunkban a lelkesült néptömeg a városházától indult meg. Ezt megelőzőleg a polgári „Olvasó-Egylet” zászlója, melyet Mathaeideszné urnó készítetett, s melynek keresztanyaságát sziveskedett elvállalni, felszenteltetett. A kivonuló néptömeghez egész az indóházig folytonosan újabb és újabb csoportok, számtalan kocsi s lovas banderálisták csatlakoztak. A több mint három ezer főből álló néptömeg a legszebb rendben helyezkedett el. Szerk. pl. bm. h.

dett el az indóház udvarán, elől az ujonan felszentelt zászlóval, s a 48-ik honvéd-zászlóalj érdemrendet nyert zászlójával a honvéd-egylet állott, azután pedig ugyancsak zászlóikkal a czehek foglaltak helyet. A vonnat fél 6 órakor még napvilágnál érkezett meg. Mindenki feszült várakozással tekintett a megnyíló kocsi elébe, melyből a várva várt vendég kilépve, szűnni nem akaró éljenkiáltással fogadtattott. Az éljenzes csillapultával honvéd-egyletünk érdemes alelnöke, Elek Ferencz ezredes, rövid velős szavakban üdvözlé a nagy férfiút, s köszönetet nyilvánította a honvédek és az egybesereglett nép nevében a hős tábornoknak azon szives készségért, melylyel e város hazafias érzelmű lakossága leghőbb ohaját teljesíté.

A hős tábornok meghatóttan hallgatta végig egykori bajtársának katonai rövidségű szives üdvözlését, s szemei megnevésültek, midőn a hullámzó beláthatatlan néptömeg végig tekintett. „Tisztelt polgártársak! — mondá a tábornok — ti hittatok engem s én megjelentem; nem ti tartoztok nekem hálával és köszönettel ezért, hanem én tartozom azzal tinektek, hozzám való hazafias ragaszkodástok és szeretetetekért. Oh memyire meg vannak jutalmazva csekély érdemeim és szenvedéseim azon elismerés által, melynek kifejezésével, édes hazamba való visszatérésem óta majdnem mindennap találkozom a derék magyar nép részéről. Az ilyen népek, mely a szabadság és alkotmányosság harszói iránt ily határtalan lelkesülésre képes, s mely ama 18 gyászos év rettenetes gazdálkodását ki bírta állani, kell hogy jöjjön, még pedig nagyszerű jöjjön legyen; s anynyival inkább, mert Magyarország ugy geographiai fekvésénél, mint politikai jelentőségénél fogva fontos szerepre van hivatva az európai országok alkotmányos élete fejlesztésében.” — A tábornok beszéde után Elek Ferencz ezredes a tisztelgő honvédeknek mutatá be tisztelettel s a már fennebb említett zászlóra hívá fel a tábornok figyelmét, ki is azt megtekintvén, az ezredes által az indóház előtt álló négyes fogathoz vezetett, melyen is helyet foglalván, a menet megindult a város felé. — A tábornok kocsiját mintegy 60 banderálista vette körül, s ezeket a kocsik és nép beláthatatlan sora követé. A tarackok folytonosan durrogtak s hirdették a városnak a menet közeledését, a zenészek magyar indulókat játszottak, s a különben csendes város vig örömszajjal és „Eljen Perczel Mór tábornok” üdvkiáltásokkal telt el.

Elek Ferencz a honvéd-egylet alelnökénél megérkezve, következtek a személyenkinti bemutatások; először is a honvédtisztek, azután a polgári osztály elkölőbbjei közül.

Este 7 órakor az utcákban nappali fényt árasztott el a sok fáklya, és zenésző mellett sietett a lelkes polgárság nagy vendégét megtisztelni. Gyöngyösi Sámuel ref. lelkes megható beszéddel üdvözölte, *) melyet szűnni nem akaró „Eljen Perczel Mór” követé. Szívvel fakadó lelkes szavakkal köszönte meg a kedves vendégünk e megtiszteltetést; az elérékenyedés minden szavából észlelhető volt.

10 órakor hangos „éljen”-ek közt megjelent szeretett vendégünk a zsufolásig megtelt táncsteremben, a hol a bálánya, gróf Kornis-Kállay Agostonné urnó kedves modorával, valódi magyar honleányhoz illően fogadta s honnan csak reggellel távozott.

Másnap reggel a polgármester élén a városi tanács tisztelgett a tábornoknál, ugy szintén a helybeli lelkesek, a tanári kar és az itt állomásozó katonai tisztikar.

Nagy vendégünk tiszteletére d. u. 2 órára körülbelül 100 terítékből álló banquet rendeztetett, melynél a megye, Nyiregyháza városa, szomszédmegyék és a helybeli katonai tisztikar kellemes képviselve volt. Az ebéd alatt sok szép áldomások nagy lelkesedéssel mondatk, melyeknek mindegyike mély behatást gyakorolt a jelenlévőkre; de azokat visszaadhatni, gyorsírói képzettség és e lap tiszerte nagyobb alakját igényelné.

Estvére Elek Ferencz, nagy vendégünk házi gazdája, sokakat meghitt vacsorára, hol a kedélyes társalgás éjjelig folyt; a társalgást az estvél előtt igen kellemesen és meglepően félbeszakította Nyiregyháza fiatalága, ki meghozá a 48-iki tábornoknak tisztelő hódolatát és bebizonyítá, hogy ő is érzi mindazt, mit a haza minden jó polgárának éreznie kell.

Ma reggel a sok bucsuzók mindegyikét fogadni nem volt képes az ősz bajnok, ki küzdeni siet rendeltetés helyére. Hogy Nyiregyháza, kedves vendégének ittletét sohasem fogja feledni, bebizonyítá legfényesebben a mai kíséret a vaspályához; senki sem hívta őszsze a város lakosságát, senki sem rendezte a kíséret menetét és mégis a nép sokasága, a kocsik számtalan-

*) Jövő számunkban adni fogjuk.

meg nem hizik. Miért? mert hát sem a bibliaiban, sem a káteban, sem az énekeskönyvekben nincs szó az ilyen dolgokról.

Vagy tán azt mondaná valaki: hisz az ilyen mély tudományt ugy sem lehetne népiszkolákban tanítani! Arra azt mondom, hogy ez először nem hozzáférhetetlen tudomány, hanem a legegyszerűbb s a leggyakorlatibb épen úgy, mint a legelhanyagoltabb. Továbbá hogy okkal móddal lehet tanítani ezt is a népiszkolában, azaz lehet, sőt kell a népet az okszerű gazdasátnak legalább elemeire tanítani, vagy ha még ez is sok, legalább értelmét úgy fejleszteni, hogy ki ne nevesse azt, a ki nálánál okosabb levén jó szívvel jobbra akarná őt tanítani.

(Folytatjuk.)

Egy komoly szó városunk képviselőjéhez.

(Folytatás.)

Önsegítség az életre való városoknak is jelszava!

De hogy segítsenek a városok magukon? Mindenek előtt az által, hogy polgárait, iparosait valódi polgárokká, valódi iparosokká kiképeztesse! Nem az által, hogy a város a lakosoknak néhány köblös földet csekély haszonbér mellett kioszt, nem az által, hogy házszám szerint a rendes árnál néhány garassal olcsóbb fát osztogat, még az által sem segít a város lakosságán, hogy adót nem szed tőle, vagy épen még ennek császári adóját is kifizeti: iparosainkon egyedül ipartanoda felállítását által segíthet!

Mit tudnak és mit tanulnak mesterinasaink? Nem túlzás, ha az állítom, hogy mesterinasaink legtöbbje még saját nevét sem képes hibátlanul leírni. Oly hiányos kiképzetésük, hogy még rajzolni sem tudnak. Pedig mely iparágat lehetne mai nap sikeresen tűzni a rajzolásban legalább bizonyos fokú jártasság nélkül?

Miután mesterinasaink tudományos, iskoláztatás által eszközözendő, kiképzetésére oly végtelen hiányos, fölülte kívánatos lenne, hogy az iskolában elmulasztottak mestereik gondos vezetése által pótolassanak helyre. De történik-e az? Bizonyos tekintetben még szerencsének mondható, hogy leendő mesterinasaink az iskolai pályán nem tanultak sem-

mit, mert azon bánásmód mellett, melyben mestereik oldaláról részesülnek, ugy is elfelejteneik mind azt, mit a tanodában elsajátítottak. — Mert mesterinasaink valóságos inasok, a miért is nyelvünkben nem — mint más nyelvekben — tanoncoknak, hanem nagyon tapintatosan egyenesen inasoknak nevezzük. Inasok ők a szó legszorosabb értelemben, inasai a mesternak és a háziasszonyoknak, inasai a házi gyermekeknek és netalán legényeknek, inasai még a cselédeknek is, (a hol t. i. rajtok kívül vannak ilyenek); tudniok és érteniök kell a fűtéshez és sepréshez, tudniok kell a dajkáláshoz és szoptatáshoz (már természetesen a hol ez szópóspalaczkokból történik), tudniok kell a tehénfejéshez és sertéséjtetéshez, tudniok és érteniök kell szegényeknek mindenhez a világon, csak egyhez nem: — azon mesteriséghez, melyre szüleik vagy maguk magukat szánták.

Kérdem már most: lehet-e ilyen rendszer mellett életre való, versenyezni és haladni képes, iparosokra kilátásunk? Lehet-e ily rendszer mellett reménylenünk, hogy iparunk fejlődjék, hogy iparosaink jólétre, önállóságra, tekintélyre vergődjenek? Hogy — mi a haza szebb jövőjének érdekében annyira kívánatos lenne — a teremtő osztály, a szoros értelemben ugynevezett „polgárság“ túlsúlyra vergődjék?

Mert tudjátok meg, a „polgár“ neve nem ad jogezimet semminemű kiténtetésre, csak ugy nem, mint „bárá“, „gróf“, s efféle címek. A mely polgárnak minden érdeme csak abban rejlik, hogy ő polgár, az oly kevéssé jön számba, mint azon bárá vagy paraszt, melynek minden dícsősége abból áll, hogy bárá vagy paraszt.

Hogy pedig állami életünkben a szoros értelemben vett polgárságnak oly alárendelt szerepe van, bár számra nézve elég tekintélyes: ennek oka egyedül iparosaink hiányos kiképzetésében keresendő. E szerepre pedig kárhóztatva lesz mindaddig, míg iparosaink a fenn körvonalozott rendszer szerint neveltetnek.

Ha mind ez áll — s ki kételkedhetnék helyességén? — városunk képviselője, meg vagyok győződve, egy perczig sem fog kés-

ni intézkedni e dologban, melyben gyenge tollamat fásasztom. Nem is tollamban bizván fogtam e sorok megírásához, bár ez egyszer kívánám, hogy a legragyogóbb ékesszólás és ellenállhatatlan meggyőzés megragadó vonásai képződjenek papirosomon — hozzá fogtam, bizván az ügy fontosságában, mely oly kitünő, hogy elég e dolgot felemlíteni, a képviselőlet figyelmét rá fordítani.

Hiszen különben is egy nagy város tehetségéhez képest mily csekély költségbe kerül az, a mit a baj orvoslására ajánlok, t. i. egy rendszeres vasárnapi iskola életbe léptetése.

Hogy ily iskola céljának csak némileg is megfeleljen, tantervében legalább is a következő tárgyaknak kell előfordulni: 1) magyar nyelv; remek darabok értelmező olvasása, egybekötve levélírási és iparosoknak szükséges fogalmazatokban gyakorlattal; 2) számtan; a négy alapművellet értelmezése és alkalmazása az iparosok körében előfordulni szokott leggyakrabbi esetekre; hármasszabály összekötve pénz-, mérték- és súlyismével; 3) rajz; szabad kézből és vonalzóval — körzővel, egybekapcsolva a mértan legszükségesebb tanaival, nevezetesen a síkok és testek nagyságának meghatározásával. — Természettudományokról egyelőre még nem lehet szó.

Az elsoroltam három tantárgy mindenképp vasárnaponként egy-egy óra lenne tartandó; az első d. e. 10—11-ig, a második és harmadik pedig d. u. 2—4-ig. — E három óra adására három — városunkban már fennálló intézeteknél működő — tanerő szerződtetendő. (Folytatjuk.)

x. y. z.

A nyiregyházi Sóstó nevű fürdőnek 1867. évről szóló orvosi jelentése.*

Közi: dr. Baruch, a Sóstó rendelő orvosa.

Látogatta a Sóstót összesen 75 fél, vagy az egyéneket számítva 223 egyén.

Megjegyzem, hogy e számba a gyermekeket annál inkább tartottam beszámítandóknak, mivel épen gyermekek képezék a gyógykezelőre a Sóstón mulató kö-

* A midőn e néhány nap mulva a sajtó alól kikerülő jelentést lapunkba átvettük, fölemlítendőnek tartjuk, hogy annak utolsó és kisebb részét csak azért nem vettük föl, mivel dr. Baruch annak ígéretét bírjuk, hogy a Sóstót, vidékünk eme egyetlen fürdőt, egy különálló czikk-sorozatban meg fogja népszerűen ismertetni. Szerk.

ja, a taraczkok durrogása, a zene hangjai, a zászlók lengése a „hymnus“ éneklése, a kitünő rend — melylyel a kísérő menet a pályaudvarba vonult, — és a polgárok könyökig megható búcsúja, idegen előtt ugy tetszhetett, mintha ehez előkészületek tétettek volna; nem, az egész egy pillanat műve volt, mert az egész város lakosságát csak egy, a hála és szeretetérzés fogta el, és Nyiregyháza bebizonyítja, hogy lelkesülmi tud, ha van kiért, és egyetért, ha van miért.

A búcsúszavakra, melyek egyrészt versben, másrészt prózában mondatk, nagy vendégünk ismételve válaszolt s mondá: életének legszebb napjai közé számítja Nyiregyházi lételet, egyszersmind megígérte, hogy iparkodni fog mindenkor Nyiregyházának hasznos lehetni.

A vonat megindult, szünni nem akaró „éljen“ hangzott, míg a vonat csak látható volt.

Nagy hazafi! Isten vezéreljen, adjon erőt és kitartást elveid és szándékaid kivételére, ha azt eléred, boldog lesz a haza.

A varsói menekültek.

Történelmi beszéd

Gyöngyösi Sámuelről.

(Folytatás.)

A határozó pillanat elérkezett, a farkasok már oly közel jövének, hogy tenni kellett, már csak rendkívüli lélekjelenlét segíthetett. Eldördül a két lövés, a vadállatok közül egy a földön elterül. A hörgő állatok vére pirosra festi a havat. Mind hasztalan! életben maradt társaik nem riadnak el, sőt még annál rettentőbb bosszút kívánnak állani. Most már reá rohannak, mintha tudnák, hogy golyótól többé félniök nem lehet. A szerencsétlen ember ledobja felső öltönyét, kezében kardja van, melylyel roppant vágásokat tesz; ellenei sebeket kapva hátrálni kezdenek. De a már tán öntudatlanul intézett vágásoknál a küzdő nem vigyázzván, midőn épen a legmégesebb ellenség fejére méri az eldöntő csapást, kardját roppant erővel az előtte levő fába vágván, az azonnal szétörve hullott a piros hóra, kezében csak a markolat maradván. A kedvező pillanatot felhasználva, az állatok új támadást intéznek. most már a tusa kimenetele a küzdő emberi lényre csakugyan kétségbeesítő lett, az iszonyu halál gondolatára megme-

redtek karjai, eszmélete mintha elhagyta volna, örülként szétépte keblén öltönyét, s midőn még segélyért kiáltott volna, e szavakkal rohant az állatoknak:

„Jertek ti vérszopók, tépjétek szét e zaklatott kebelt, merítsétek fogaitokat éles tör gyanút e szivbe, mely meggyalázóin boszút nem állhatott.“ De épen azon pillanathon, midőn az állatok egyike éles fogát lábába merítette, egymásután négy lövés gördült el, a vadak kiadták párujukat s az ismeretlen küzdő a kimerülés, és a már nem is reményelt szabadulás öröme által elkábítatva, eszméletlenül rogyott a hóba.

Ezen esemény közben a nap már leáldozott, a táj majdnem egészen elsötétült, csak még valami parányi ibolyaszín, de már egészen feketébe átmenő árnyéklat adott némi világot; — azon félhomály volt ez, mely erdős tájakon az éjszaka koromsötétjét szokta megelőzni. Az ég nyugati aljáról sötét felhőoszlop kezdett felfelé emelkedni, sebes rohammal hódítván meg az ég tiszta láthatárát, a már itt-ott fehérgyöngy csillagokat elfedezve fekete palástjával.

Midőn a véletlenül érkezett szabadítók a földre zuhant ismeretlenhez közelítettek, hogy a további szükséges ápolásban részesítsék, bár a felöltönyét lehányta magáról, s esése folytán borzas fővegét is leejtette, s így arcvonásait a sötétségen kívül semmi sem fedezte el: mégis egyelőre felismerhetetlen lett, és csak midőn az ismeretlen megmentők, hogy eszmélete hozták, halántékaira hóborogatót alkalmaztak, lehetett észre venni, hogy vonásait mind élénkebb figyelemmel és meglepetéssel kezdék vizsgálni.

„Ah! hiszen ez a mi századosunk!“ kiáltának fel nagy meglepetéssel, majdnem egyszerre ismeretlen szabadítóink, kikben mi Wladiszlávot és Arthurt ismerjük fel, kik épen közelebb lakó rokonaink látogatásából siettek haza. Mondanom is felesleges, hogy a megmentett ismeretlen nem más volt, mint Gyuroács Antal százados.

„Édes Arthuro! ezt ugyan jobb lett volna a farkasok elédélül hagynunk, s életben talán ez az első jótett a mit báni kezdek, s könnyen ráállanék, hogy itt hagynánk őt saját sorsára“ — szóla a meglepetéséből elébb magához térő Wladiszláv.

„De kérlek, — válaszolá Arthuro — nem emberi kötelességet teljesítettünk-e? nem szabad azt nézniünk, kit mentettünk meg: hanem csak arra kelle gondolnunk, hogy emberi élet volt veszélyben, s azt megtar-

tani legszentebb erkölcsi kötelességünk. Ki tudja boszúterveiben nem fog-e az élte megmentéseérti hála más irányt adni, ki tudja, hátha megszegyenülve e nemes tett látása által, nem fog-e megszünni, mint családunk átka, annak romlásán munkálni?“

„Csalatkozol Arthuro, te nem ismered még az emberi szenvedélyek e legnagyobbikát, leggyógyíthatatlabbikát a bosszút! Nemes, és minden szépet, minden jót kebledre ölelő szived nem látott még azon irtózatok pokolba, mely e fél vadállatok keblében fúriákat szül és nevel, melyek hasonlatosak a mesebeli sárkányhoz, melynek minden levagott feje helyett, újabb és több fejei nőttek. Ah én jól ismerem őket, a földhöz sujtott Anteus új erőt merítve, szokott volt felkelni. Oh hidd el, hogy az emberek e fájának még a jótétemény is csak a bosszura szokott tápanyagul szolgál. Pókok ők, kik mérget szívnak a virágkelyhekből, honnan a méhecske mézet szokott hordani. Hála? mondád, tudod-e Arthuro! mi az a hála? A nemes szív a romlatlan kebel azon dícső erénye, mely a bűnök szentes lakában nem honol. Hála? Azt hiszed, hogy e nyomorult tudna lenni háladatos? Meg fogod látni, hogy sértett gögje, szegényérzete általunk látott gyengesége miatt csak tetőzni fogja ellenséges indulatát. Azért tanácslom, hogy ha magához térne, jobb lesz el nem árulnunk, hogy felismertük őt.“

Mig e rövid párbeszéd tartott, a hóban elterülve eszmélet nélkül fekvő százados, lassanként kezdett magához térni; egy nagy mély sóhajás volt a javulás első jelensége, majd szemeit nyitá fel, s bizonytalan irányban kezdett széttekintgetni; mintha a vele történeteknek teljes öntudatával nem bírta, s nem tudná hollétét, szemét dörzsölé s még mindig nem vevén észre a mellette állókat, nyöszörgő hangon beszélt önmagához:

„Hol vagyok én, földi tájék-e ez, mely sötét árnyékával körültem elterül, vagy talán a halál a sir szépsége ez, vagy a sötét pokol talán? Emlékezem éles fogak merültek husomba... hal!... még most is mint ég sebem! Hát a sirba is elviszszük a fájdalmakat?!... Mi ez? mi ez a jöltevő hideg halántékimon? Körültem e hideg vánkások! Érzem új erő szivárog érintésükre tagjamba. De hol vagyok, a földön-e, vagy ismeretlen túlvilági tájakon?“

(Folytatása következik.)

venge
zizván
yszer
szólás
agadó
hozza
mely
eni, a
s te
égbe
k, t. i.
letbe
mleg
a kö
ma
ző ol
paro
gya
nive
rosok
rabbi
émez,
kéz
kap
nival,
ának
yok
deni
enne
sodik
E há
már
szer
z.
867.
egyé
annál
gyer
ó kö
jelen
gy an
fól, mi
Sóstó,
aksoro
k.
poszu
a más
nemes
ádunk
z em
atlatl
minden
ozatos
t szül
nyhoz,
s több
sajtott
hidd
ény is
ok, a
mé
dod-e
an ke
kában
tudna
gögje,
ak te
hogy
hogy
erülve
t ma
s első
irány
teknék
ét, sze
a mel
hoz :
tét ár
sír se
m és
ost is
dalma
intéki
ró szí
ldön-e,

zónságnak nagyobb részét, és épen gyermekeken észlelhetem leginkább fürdőnknek orvosi hatását. Nem vettem fel azonban a számba a kísérő személyzetet s a család azon tagjait, a kik épen csak időtöltésből jöttek intézetünkbe, és ezeket levonván a fennebbi számból, 125 egyén maradt, a kik az orvosi gyógyítás tárgyát képezték. Csak ezekkel fogok e jelentésben foglalkozni.

Lakásukra nézve betegek következő helyekről jöttek:
4 Pestről; 2 Hevesmegyéből; 2 Bereghől; 6 Zemplénből; 4 Szathmárból; 1 Debreczenből; 9 a Hajdu-kerületből; 1 Erdélyből; a többi Szabolcsmegyének majdnem minden részéből, igen nagy számmal Nyiregyházáról.

A 125 egyén közt 66 gyermek, 42 nő s 17 férfi volt. Az egyes betegek által felhasznált fürdőknek számát hitelesen meg nem határozhatom. Ez levén az első év, melyben a Sóstó orvosiág kezeltem, nem gondolkodhattam még kellő ellenőrködési módokról. Elismernem ugyan, hogy a gyógyhatás szabatosabb meghatározásához szükséges volna minden betegről tudni, hány fürdőt használt, de ezt mindegyiknél elérni csaknem lehetetlen volt. A fürdővendégeknek egy jelentékeny része már el volt látva saját orvosának részletekre kiterjedő tanácsával, úgy hogy e részben tökéletesen biztos adatokkal csak azokról szolgálhatok, a kik a fürdő használatánál tanácsomat veittek igénybe. Általánosságban csak annyit mondhatok, hogy a 125 egyén közt nyolcz héten át időzött intézetünkben 5; hat hétig 27; öt hétig 6; egy hónapra át 32; három hétig 20; két héten át 17; néhány napig 18 beteg.

A kóralakok szerint osztályozván a betegeket, leginkább találjuk a gőrvély-kórnak (Scrophulose) minden faját képviselve. Gyermek-vendégeink majdnem kizárólag ily bajok miatt hozattak. Összesen 56 gőrvély-kóros beteg volt. Ezek között kiváló helyet foglaltak el az izlobok és azoknak maradványai: esontdaganatok, esontfekélyek, zsugorodások s a t. És épen e bajok azok, melyekre a Sóstó hatása tekintetéből különösen felhívom orvosársaim s a tisztelt közönség figyelmét. Tápláljunk bármint vélemény a fürdőről, legyen akárminő nézetünk gyógyszerjeinkről, legyen akárminlyen septicusok; fürdőnknek rendkívüli hatását a gőrvélyes bajoknál én részéről minden kétségen felülínek tartom.

Azon elméleti kísérleteket, melyeket a Sóstón a fürdő hatásának megmagyarázására tettem, szaklapok útján közölni fogom, nem valók azok ily jelentések szűk keretében, itt csupán azon gyakorlati eredményt említem, hogy az 56 gőrvélyes egyén kivétel nélkül mind javulva távozott. Volt ez 56 beteg között néhány, a ki már azelőtt is kezelésem alatt állott, fürdőket használt sikertelenül, s a Sóstón valóban meglepő gyorsasággal javult. Legyen tisztelt olvasóm meggyőződve arról, hogy számításba vettem minden gyógytényezőt, a friss levegőt, az egyszersmind netán alkalmazott belső gyógyszerelést is, és ezeknek levonása után állíthatom: hogy fürdők a gőrvélyes bajoknak egyik leghatalmasabb gyógyszerje.

A gőrvély-kór természetéből folyik, hogy annak teljes gyógyítása hosszabb időt vesz igénybe, de megjegyzendőnek tartom: 1-ór. Valamennyi gőrvély-kóros beteg oly gyorsan javult, mint ez előtt bármely gyógymodornál soha; 2-ór. Dicsékedhetem néhány tökéletes gyógyeredményre, még pedig oly egyénekre, a kik mivel körökből valók levén, minden kitalhatót már megpróbáltak sikertelenül, és fürdőnkől legvirágzóbb egészségben, tökéletesen gyógyulva távoztak.

A gőrvély-kóros betegeknek teljes gyógyeredmény elérésére 8—12 heti időzést szükségesnek tartok. Vendégeinknek egy másik része csúszos és köszvényes bajok (Rheumatismus et Gicht) ellen keresett gyógyszer fürdőnkben. Számra nézve 28-an voltak. Legnagyobb része csak igen rövid ideig tartózkodott fürdőnkben, mindazonáltal a 28 közt 25 minden fájalmától tökéletesen megszabadult. Csak három egyén távozott eredmény nélkül, és ezek is olyanok voltak, a kik csak öt napot töltöttek a Sóstón. Középszámban véve 30—45 napi fürdőkúrát elégségesnek tartok a csúszos bántalmaknál.

A gőrvélyes és csúszos betegeken kívül más bajokban szenvedő sokkal csekélyebb számban volt fürdőnkben, sem hogy azokról szerénytelenség nélkül szólhatnék, két körmet kell még azonban kiemelnem: az idegességet és Leucorrhoeát.

Ugy nevezett ideges beteg, ideges a szó teljes értelmében 5 volt, mind annyi a műveltség elég nagy fokán állott arra nézve, hogy következtetéseiknek hitelt adhassak, és mind annyi határozottan állította, hogy néhány fürdő után sokkal alább szállott idegeik érzékenysége. Igaz ugyan, hogy öt beteg nem elegendő egy gyógyszer megítélésére; utóvégre azonban mégis feltűnő, hogy az öt betegnél a sóstóni több heti tartózkodásuk alatt, pl. egy görcsroham sem mutatkozott, bár három közülük olyan volt, a kik ezelőtt csak kevés napig voltak görcsmentesek. Különbön folytatni fogom jövőre e részbeni észleleteimet.

Három Leucorrhoeában szenvedő betegem közül kettő tökéletesen meggyógyult harminczöt fürdő után. A Leucorrhoea nem volt semmiméni mélyebb szervi elváltozással összekötve.

Ha ez adatok után a fürdőidényre visszapillantunk, lehetetlen, hogy örömet ne érezzünk. Először is feltűnik a vendégeknek nagy száma a múlt évekhez hasonlítva. Nem tulajdoníthatjuk ezt csupán a politikai viszonyok jobbra fordulásának, vagy talán azon körülménynek, hogy az 1866-iki hadjárat, és az akkori kedvezőtlen anyagi viszonyok közönségünknek nagy részét a fürdőlátogatástól vissza tartották, és annak ez évből összehalmozását eredményezték; hanem nagy részt azon gyökeres változásoknak, melyeken fürdők ez évben átmentek.

A sóstói részvény-társulat ugyanis, mely Nyiregyháza városától 24 évre kibérelte a fürdőt, mindjárt az első évben a legszükségesebb beruházásokat megtette. Szaporította a fürdőszobák számát. A közönségnek nem kell többé várakozni fürdőkre, 35 fürdő-kád áll rendelkezésére. Az új fürdőszobák sokkal csinosab-

bak, czélszerűbbek, mint a régiek voltak, s akkép építvék, hogy egy tökéletesen elzárt folyosó az idő viszonyosságai iránt érzékenyebb betegeknek menhelyül szolgálhat.

Uj lakszoba 17 épült, s a régiekkel együtt 28 családnak adhatunk helyet. Az új szobák a régiekhez képest valóságos termeket képeznek. A társulat azonban, mi azelőtt még soha sem történt, bútorzatról is gondoskodék, és a közönség méltányos igényeinek a legszabadabbelvűbben felelt meg.

Megemlítendőnek tartom, hogy eszközeinknek száma e télen is szaporított.

A 28 lakszoba már az első évben is elégtelennek mutatkozván, egy egészen új, egyemeletes svajci stílusban épült lakosztály állították fel, mely 16 szobából áll, és a jövő fürdőidény megnyitásánál a közönség használatára átadatik. A szobák világosak, magasak, tágasak és bútorzattal ellátva. Lesz tehát a legközelebbi fürdőidényben 44 lakszobánk.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI HIREK.

Berlin, febr. 19. A „Prov. Corr.“ egyik mai számában azt mondja: A porosz kormányának nincs oka Franciaország barátságos szándékaiban kételkedni a hamoverai ügy további elintézését illetően. Ugyan-e tárgyban azonban nem lehet határozottan állítani, valjon Bécsben nem követett-e el népjogi sérelmet. Anyoni kétségtelen, hogy Ausztria vendégszeretetének folytatása a hamoverai király iránt nem mutatna épen Poroszország iránti barátságos állásra.

Páris, febr. 19. A mai „Patrie“ megzafolja ama hírt, hogy Menabrea a tuillériák kabinetjét azon áskálódásokra figyelmeztette volna, melyek Rómában a Farnese palotában történek. Menabrea — gymond — nagyon jól tudja, hogy Franciaország sohasem szünt meg II. Ferenc király környezetét reményeiben elbátorítani, s hogy a pápai kormány is tudta adta, hogy minden Olaszország elleni vállalatot megakadályozzon.

— A magyar országgyűlést, hir szerint márt. 2-án fogják ismét megnyitni.

A magyar országgyűlés alsóházának elnöksége tudatta a horváth tartománygyűlés elnökségével, hogy a magyar országgyűlés, munkálkodásának megkezdése után, ugyanazon regnicolaris küldöttséget fogja kiküldeni, mely a magyar országgyűlést 1866-ban is képviselte.

A hannoveri legiót illetően a következőket írják a „K. Z.“-nak: Berlinből Párisba utasítások küldettek, melyek egyszerűen a legionáriusoknak Franciaország-beli kiutasítását kívánták. Azonban még mielőtt a párisi porosz nagykövet megbízatását teljesíthette volna, Franciaország önkényű kijelenté, hogy területén egy szervezett legiót sem fog tűrni, s ezért a legénységet a Champagneban szétosztja, a tisztet pedig egyelőre Bourgesba belebezi. Habár a berlini követelés megszűnt, mindazáltal a követség ezen utasításokat félretéve kijelenté, miként Franciaországnak eme saját jószántából tett lépésével megelégszik.

Míg az orosz felhivatalos lapok egy idő óta a keleti kérdés állapota felől mélyen hallgatnak, — az ó-orosz párt közlönyei — ezek közt leginkább Katkov „Moskovsk. Wiedomosti“-ja — valóságos művelti teret készítenek, melynek keresztülvitele a keleti keresztényeket előbb-utóbb megszabadítaná a török iga alól. „Mindenekelőtt — mondja a „Moskovsk. Wied.“ — a keleti szlávoknak nem szabad egyes forradalmi kísérletekbe kezdeniök, hanem mindig egyetértéssel kell cselekedniök természetesen és legjobb szövetségeseik, az oroszok barátságos tanácsaival. Ha a törökországi szlávok követik ez újmutatást, úgy megváltásukat a közel jövőben bizonyossággal várhatják.“ Míg az orosz sajtó ily és hasonló utasításokat ad a török uralom alatt álló délszlávoknak, addig a sz.-pétervári kormány katonai ügynökök által vizsgálattja a területet, hol Orosz- és Törökország közt a „keleti keresztények megszabadítása“ minden valószínűség szerint „előbb-utóbb“ kivandó lesz.

VEGYES HIREK.

** E héten különös élénkség uralkodott Nyiregyházán. A honvéd-báli előkészületek, Perczel Mór tábornok fogadtatása, az ittléte alatti tisztelgések és banquetek annyira élénkíték városunkat, hogy az egész hét egy népművészetnek mondható, mely a város évkönyveiben nevezetes és emlékezetes helyet fog elfoglalni. Ma d. e. 10 órakor kísértük ki a vasúthoz a derek és közseretben álló nagy hazafit. Kísérje őt a Mindenható szerencsésen övéhez s tartsa őt mindnyájunk örömeire családjának és édes hazáknak!

** A f. hó 20-án tartott honvéd-báli annyira látogatott volt, hogy jóformán táncolni sem lehetett. Az estély fényes és kedélyes volt. A háziasszonynak, gróf Kornis — Kállay Agostonné urnőnek köszönetet mond a bál-rendezéséért, mert kedves modora, szívélyes és vonzó társalgása idézte elő a nökoszoruban a kedélyes mulatást. A bál jövedelméről jövő számunkban.

** Mint értesülünk, Perczel Mór kedves vendégünk Járményhárt és Meskó Sámuel uraknál látogatást tett és sajnálatát fejezte ki, hogy Nyiregyháza nevezetesebb helyeit és több másokat az idő rövidsége miatt meg nem látogathat.

** Az egyenjogúsítás örömműnépét ma ülték meg izraelita polgártársaink az imaházban, mint halljuk, a helybeli rabbi által tartott beszéd meglehetően volt.

** A növegyelet részéről következő helyreigazítást kaptunk. A „Nyir“ múlt számában említették kívül felülízték a bál alkalmával Kralovánsvy Lászlóné 2 frtot, Haczel Antalné 5 frtot, Gredig 5 frtot.

** Most midőn e sorok sajtó alatt vannak, gyűl a közönség a nemzetőri bálba, melynek tiszta jövedelme felerészben a református egyház, felerészben az izraelita tanodára szenteltetett — jövő számunkban bővebben szólnunk annak lefolyásáról.

** A nyir-bátori izraeliták folyó évi martius 3-án az ottani nagyvendéglo teremében táncszüvegalmat

rendeznek, tetszés szerinti belépti díj mellett, a „Szabolcsmegyei Honvéd-Egyet“ javára.

— N.-Belényesi vásáron f. hó 13-án 4 egyén, kettő csongrádi s kettő szentesi, jelentékeny hamis bankjegy-összeggel jelentek meg ökröket vásárolni és már néhány birtokában is voltak, midőn Csizmadia György csendbiztos ur ismeretes erélyességének sikerült a jó atyafiakat elcsipni és okszerű vallatás útján kideríteni: hogy egy egyszerű csongrádi földműves a bankjegykészítő. („Bihar“)

(Beküldetett) H.-Böszörményen keresztül utazó urak, kik étkezés végett az ottani nagyvendégloben kissé megállapodni szándékoznak, figyelmeztetnek: hogy egy csésze jó levest, vagy egy részlet jó sültet ne kérjenek; hanem magukat inkább élelmiszerekkel ellátva tova utazzanak; — mivel V. Sára nevű vendégloé, ha tőle szokás szerint jó s természetesen nem rosz ételt kérni fognának, főztjeit emészthetlen gorombaságaival fűszerezni szokta. Miként legközelebb e hó 15-én több ottani az asztal körül ülő urak jelenlétében, azok bizonyára nem nagy gyönyörűségére, magát egy átutazó előkelő uri hölgy irányában — ki ezen szavakkal „jó levest kérek — ha van“, ez okból szünni nem akaró nyelvsége által kiválólag kitiintette. H.-Dorogon, febr. 17-én 1868. Takács Ede.

— Ujhelyi Róbert és Sütő József urak a f. hó 23-ra hirdetett felolvasást közbejött körülmények miatt márczius hó 1-jére halasztották.

NYILT TÉR.*

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy márczius hó végefelé Nyiregyházán a tánczenét megkezdem. — Azon szülök, kik gyermekeiket általam taníttatni óhajtják, szíveskedjenek azokat előlegezen a „Nyir“ szerkesztőségénél bejegyeztetni.

Müller Lajos,
tánc-tanító.

* E rovat alatt közöltékért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a szerkesztőség.

ÜZLET.

— Folyó évi márczius hó 1-étől kezdve a tiszavideki vaspályán a vonatok naponként kétszer fognak közlekedni.

— F. é. február 12-én Nagy-Surányon Nyitramegyében egy új magy. kir. távirat állomás nyitott meg korlátolt napiszolgálattal.

— (A. F.) Debreczen, febr. 20. A gabonáuzlet e héten nem változott; a piacra roszból jelentékeny összeg szállított; a mi hamar 8—8 frt 10 kr-ért elkelt; a buza ellenben el volt hanyagolva, mert Pesten is keresetlen volt. Az árak következők: buza 10—10 frt 60 kr, rosz 7 frt 90 kr, 8—8 frt 10 kr, árpa 4 frt 30—40 kr, zab 3 frt 20 kr, tengeri 5—5 frt 20 kr, májusban szállítandó 5 frt 60 kr—6 frt. — A szalonnának az ára ismét feljebb ment, nehéző sótalan szalonna 29—29 frt 50 kr, könnyebb 28—28 frt 50 kr mázsánként; feltűnő az idén, hogy a közönség nem igen kínálgat szalonnával, s többnyire csak a hentesek eresztik ezen cikkelt áruba; úgy hiszszük, hogy a közönség csak Sz.-György vásárkor teszi előadóvá szalonnáját és hogy akkor nagy összegek fognak a vásárra hozatni. Szesz régi ár mellett megmaradt; itczéje 20—21 krajczár.

— Nagyvárad, február 18-án tartott hetivásár. Gabonáinkra nézve rosz feljebb rúgott 7.50—7.70, buza iránt eltérőbb az irányzat 8.80—10.50, tengeri minthogy keveset hoztak, jobban el is kelt 5.30, árpa 4.70—5, zab 3, szesz fogyasztásra 18%.

A nyiregyházi gabnacsarnokban

jegyzőkönyvileg beigtatott terményárak o. értékben.

Alsó ausztr. mérő szerint	dec. 31.		febr. 22.	
	leg- alant	leg- fent	leg- alant	leg- fent
Buza	—	—	4.50—5.00	
Rozs	—	—	3.90—4.05	
Árpa	—	—	1.90—2.10	
Zab	—	—	1.35—1.50	
Kukoricza	—	—	2.50—2.60	
Köles	—	—	2.40—2.60	
Bab	—	—	3.75—4.50	
Repeze	—	—	5.00—5.13	
Mák	—	—	7.50—0.00	
Szesz, magyar itcze	—	—	19—19%	
Virágolaj, mázsánként	—	—	22—23	

Becsi távirati börze-tudósítás.

Február 21.

5% metaliques 58.60. — 5% metaliques máj. és nov. 59.25. — 5% nemzeti kölcsön 66.40. — 1860. államkölcsön 84.40. — Bankrészvény 711.00. — Hitelrészvény 193.10. — London 116.90. — Ezüst 115.00. Cs. k. arany 5.59.

TUDAKOZÓ INTÉZETI HIRADO.

(E rovatban egy-egy közlésért 20 kr. o. é. fizetendő.)

Kerestetik egy jó kerekjártó-mester, ki lakhelyét előnyvel változtatni akarná.

Kerestetnek több nagyobb és kisebb lakások.

Felölő szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Börkey Imre.

H I R D E T É S E K.

Első csász.

királyi

UDVARI-VÁSZONÁRÚ-GYÁR

kész fehérnemű raktára

BÉCSBEN, LEOPOLDSTADT, TABORSTRASSE Nr. 6 és 8.

A Reichenauer vászongyár czim alatt már 20 év óta fennálló cég tulajdonosa néhány hó előtt e gyártmányban tett kitünő szolgálataért és szállításiért, nemkülönben gyári árúinak hirtven kitünősegeért és olcsóságáért, — azon magas kitüntetésben részesült, hogy ő Felsője az osztrák császár által csász. kir. udvari vászongyárak gyárosa és szállítója kinevezetett. Ezeknél fogva bátran kimondható, hogy ezen gyárház — jelenleg az egész osztrák birodalomban — egyedüli; melyhez a tisztelt megrendelők megbízásukat és megrendeléseiket teljes bizalommal irányozhatják. — A lenfonalak arcsökkenése folytán ismét

nagy árleszállítás

történt minden vászon- és fehérneműben, minélgyorábban szolgáljon megrendelési meghívásnak az alább közölt felette leszorított árjegyzék.

Vászon legnehezebb kézfonalból.	5, 7, 12, 16, 20, 24, 30, 35 és a legfinomabb 40 frtig.	Kész női-ingek, legszebb kézimunka és kézi-hímzés.
1 vég 30 rőf valódi fehérfonalu vászon csak 6 frt.	1/2 tucat valódi belgái vászonzebkendő férfiak és nők számára igen szép széllel 1, 1.25, 1.50, 1.75, 2, 2.50, 3, 3.50, 4 frtig.	Fehérfonalu vászonzebkendő hímzéssel (slingolással) 1.70, 2, 2.25.
1 vég 30 rőf legnehezebb családi vászon keményítetlen csak 8 frt 50 kr.	Legnagyobb választás valódi angol vászon és francia üveg-batizt-zebkendőkben elegáns kutyákban 1 tucat 4.50, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, legfinomabb 14 frt. (Üveg-batizt egyenkint) dbja 1.10, 1.25, 1.50, 2 és 2 frt 50 kr.	Elegáns Karolin- vagy divatos juhász-ingek 2.50, 2.70 és 3 frt.
1 vég 30 rőf valódi bieleföldi czérna-vászon csak 12 frt.	Fehér, kék és színes barchentek legnagyobb raktára, különösen leszállított ár mellett végszáma 5, 6, 7 és 8 frt.	Legfinomabb hímzett szív-, csokor- (bouquet) és raveur-ingek 3, 3.50 és 4 frt.
1 vég 37 rőf természetes lennszővet lepedőknek csak 11 frt 50 kr.	Csikos és koczkás czérna-szővetek női ruháknak, rőfszáma 25, 28, 30, 32, 35, 38, 40, 45, 50 krig.	Legujabb szabású hímzett női ingek körhímzéssel zsák és négy-szögbe szabva 4, 4.50, 5 és 6 frt.
1 vég 30 rőf 1/2 széles legnehezebb kézfonal-vászon fehérítve 14, 15, 16, 18 frt.	Dúsgazdag sortiment mindenféle fehér lenn- és pamut-grádlból 1/2 és 1/4 széles sárga, nanking 1/2 és 1/4 széles legnehezebb matrác-szővetek, sima és csikos szalmazsák-vászon, fehér és színes shirting, cambridges és percaillombokból mindenféle szélességben legolcsóbb gyári áron.	Legujabb és legizletesebb á jour ingek kézvarrásu szegélyvel és kézi-hímzésű einsattzal 6, 7, 8 és 10 frt.
1 vég 50 rőf nehéz fehérített fehérfonalszővés ágyneműnek 15, 16, 17 frt.	Kész férfi-ingek, legjobb kézimunka.	Corsets (Hálórekl) legfinomabb battist-percaillból vagy legfinomabb francia Chiffon.
1 vég 50 rőf legfinomabb irlandi-vagy brabanti szöv. 20, 22, 24, 26, 28, 30 frt.	Fehér vászoning mellényforma v. ránczolt mell 1.50, 1.60, 1.75, 2, 2.25.	Hálórekl angol shirtingből gazdagon ránczolva 1.75, 2, 2.50, 3 frt.
1 vég 54 rőf 1/2 széles valódi rumburgi kézfonal és szövés (fehlülmulthatatlan világa és tartósága végett világszerte mint legkitünőbb ismeretes) 23, 24, 26, 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80, legfinomabb 100 frt.	Finom irlandi vagy brabanti ingek 1.25, 2.50, 2.70, 3 frt.	Corset finom battist-percaillból gazdagon hímzett mell 3.50, 4, 4.50.
1 vég 18 rőf rumburgi lepedő-vászon varrás nélkül 6 lepedőnek való 1/2 széles 14, 15, 16 és 1/4 széles 17, 19, 20 frt.	Legfinomabb belfasti vászonzebkendő 3.50, 3.75, 4, 4.50.	Corset legfinomabb francia chiffonból franczi hímzett einsattzal 5, 5.50, 6 frt.
1 vég 30 rőf valódi szintartó kanefas ágyneműnek 4 frt 50 kr.	Legnehezebb rumburgi kézfonalu vászonzebkendő 4, 4.50, 5, 6 frt.	Elegáns divat-corset, gazdagon kiállítva hímzett medaillonnal és kézvarrásu szegélyvel 6, 7, 8 frt.
1 vég 30 rőf valódi szintartó nehéz czérna-kanefas 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 frt.	Elegáns rumburgi czérna-batizt-zebkendő 6, 7 és 8 frt, legfinomabb francia hímzettbetéttel (Einsätt) 8, 10 és 12 frt.	Női éjjeli ingek hosszú ujjal nehéz irlandi vászomból, kézzel varrt ránczos mell és kézi-hímzésű garnitural 3.50, 4 és 4 frt 50 kr, gazdagon hímzett mell 4.50, 5 és 6 frt.
1 vég 30 rőf legnehezebb zsinoros barchent 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17 frt.	Fehér shirting-ingek igen szép ránczolt mell 1.50, 1.75, 2 frt.	Női nadrágok.
1 vég 20 rőf legnehezebb pique-barchent 8, 9, 10, 12, 13 frt.	Legfinomabb francia chiffon-ing (báli ingnek igen alkalmas) 2.25, 2.50, 3, 3.50.	Legnehezebb angol shirtingből, slingolt széllel 1.40, 1.60, 1.80.
1 db jószinű kávéabrosz minden tetszés szerinti nagyságban 1.25, 1.50, 2, 2.50, 3 frt.	Jószinű ingek legujabb mustrák 1.80, 2, 2.25, 2.50.	Stikkolt einsattzal 2.60, 2.80, 3, gazdagon kiállítva medaillon-einsattzal 3.25, 3.50, 4, 4.50, legnehezebb hollandi vászomból slingolt széllel 1.80, 2, 2.25, kézzel stikkolt einsattzal 2.80, 3, 3.25, leggazdagabban kiállítva 3.50, 4, 4.50, 5 frt.
1/2 tucat dessert-serviett minden színben a kávéabroszokhoz hasonló 80 és 90 kr. 1.25, 1.50, 2, 2 frt 50 krig.	Vászon férfi lábravaló jó fehér fonalvaszomból 1 frt 20 kr.	Legujabb divatu alszoknya, ékszábasu.
1/2 tucat tiszta lenn sáhos és damast asztalkendő 1.75, 2, 2.50, 3 és 3.50.	Legnehezebb fehérített bőrvászonból 1.40, 1.60.	Alsoszoknya legnehezebb angol shirtingből gazdag szegélyekkel 3.50, 4 és 5 frt.
1 db tiszta lenn sáhos és damast abrosz 1.50, 1.80, 2.50, 3 frtig.	Legnehezebb rumburgi kézfonalu vászomból 1.80, 2 és 2.25.	Alsoszoknya legfinomabb francia chiffonból, stikkolt einsattzal és szegélyekkel 6, 7, 8, fekete-tett ránczozal és hímzett einsattzal 8, 9, 10 frt.
1/2 tucat valódi lenn sáhos és damast törülköző 1.75, 2, 2.25, 3 és 3 frt 50 kr.	Magyar szabású 1.70, 2, 2.25, francia szabású vörös steppeléssel 2, 2.25, 2.50.	Alsoszoknya legelegánsabb kiállítás medaillon-einsattzal és rezcsés kötéssel 9, 10, 12 frt.
Legnehezebb dupla-damast terítékek 6, 12, 18 és 24 személyre		

Egész kihazásitási felszerelések vászon- és fehérneműben pontosan a megrendelés szerint, legrövidebb idő alatt elkészítetnek és legolcsóbb gyári áron számíttatnak. Különös kívánatra egyenkinti felszámítási kimutatások küldetnek.

Engedmény: Minden 50 frtnyi megrendelésre 12 db legfinomabb belgái czérna-zebkendő vagy egy szép kávé-teríték hat személyre (1 abrosz, 6 kávé kendő) ingyen mellékeltek.

Level általi megrendelések a pénz beküldése vagy utánvétel mellett azonnal és legnagyobb pontossággal jótállás mellett teljesítetnek; férfi-ingek megrendelésénél a nyak és kézelő bőségét kérjük beküldeni. Minták és árjegyzékek díjmentesen küldetnek.

Levelczim: Cs. kir. udvari vászongyárak gyárának Bécsben, Leopoldstadt, Taborstrasse Nr. 6 és 8.

Haszonbérlet.

A nyiregyházi vasúthoz félórai távolságra eső néhai Elek János ur pazonyi és orosi 757 holdból álló legjobb minőségű tagosított birtokok, szántó és kaszáló földek, a pazonyi uri lakkal, kerttel, minden majorsági épületekkel, 2 száraza malommal, királyi kisebb haszonvétellel, szőlő dézmával, ősi és tavaszi vetésekkel árverés útján, mely 1-ször Demecserben martius 19-én reggeli 10 órakor, nem sikerülés esetében april 15-én fognak 10% bánompénz letétele mellett kiadatni.

Elek Pál, törv. gyám.

Nyiregyháza, 1868. Nyomatott Dobay Sándornál.

Kenyérliszt és Gabonakorpa

a helybeli szélmalomnál ugy kicsinyben mint nagyban most már mindig kapható. (60) 3-2

4000 db álladalmi köblös nagyságú zsák legjutányosabb ár mellett kölesön kapható

Fried Jakabnál
Nyiregyházán, N.-Kállói-utczai 1550. sz. a.
Továbbá kapható kölesön ugyanott, többrendbeli és minden gabnanemhez alkalmas
SZÓRÓ-ROSTA (67) 3-1
szintén igen jutányos ár mellett.

A fog- és szájbetegségek

minden nemétől megőrizkedni, vagy azokat biztosan és alaposan gyógyítani bizonyára mindenki óhajtja, ki az e nemű számtalan bajok valamelyikében, minők: csúszos vagy ideges fogfájás, szájtáplósodás, fogkorhadás, foghús-gyulladás, fekély s a t. valaha szenvedett. Bécsben dr. Popp J. G. ur Anatherin-szájvize e tekintetben mindenkit képes kielégíteni. Nemesak a fennebbi s általában minden száj- és fogbetegségek ellen a legbiztosabb gyógyszer, hanem ennek folytonos használata által ezen részek a legkésőbb korig teljes erőben és épségben föntartatnak s egyszersmind megőriztetnek minden ártalmas behatásoktól, különösen az ételek és italok, valamint a dohányzás által keletkezni szokott roszszagu lehelettől. Ezen kitünő szer hasításáról a leghatározottabb bizonyítványok szólanak, melyek közös mutatványul a következőt csatoljuk ide:

Orvosi vélemény.
Alólírottak alkalmá volt dr. Popp J. G. fogorvos ur Anatherin-szájvizének több éven által részint saját, részint betegieinél használatá által meggyőződést szerezni, hogy ezen gyógyszer e nemben minden mást kétségtelenül felülmul, miután nem csak a szájnak roszszagu lehelletét távolítja el, hanem annak tisztasságát megőrzi s a fogakat épen tartja.
August, Ritter v. Schaeffer s. k.
Dr. med. s a bécsi orvosi kar tagja.

Kapható Nyiregyházán: Reich B. kereskedésében és Baresay gyógyszerárában. Debrecezen: Borsos ur gyógyszerárában és Csanak József fűszerkereskedésében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A. és Knorr uraknál. Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Bözörményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp S. gyógyszer. Szinyér-Váralján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss gyógyszer. Somlyó: Ruzska Ign. és Társa. Tokaj: Kröczer Agoston gyógyszerésznél.

Tavaszi repce, burgundi répa, luczerna- és muhar-mag kisebb és nagyobb mennyiségben kapható
Teitelbaum Henriknél N.-Kállói-utcza 1006. sz. a. (65) 1-3

Találtatott egy arany karperecz a nőegyleti bálban; tulajdonosa jelentse magát **özv. Spisák Jánosnénál.**

„Szőlő-karó, kerék-talp, küllő és szén“ eladás.

Tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy fennírintett cikkek nagy és kis mennyiségben folyó évi márczius 15-ikétől kezdve kaphatók.

Előleges megrendelések is elfogadtatnak.
(57) 3-3
Kralovánszky László.
Nyiregyháza, Nagy-Orosi utcza, 910. sz. a.

H i r d e t m é n y.

A mult évi december hó 9-én kelt hirdetménynyel, a tiszavidéki vasut állomásain a Czeglédnél túl fekvő állomásokra szállítandó teherárúk felvételét megszüntető intézkedés, mindennemű teherszállítványokra nézve, — kivevén a gabona-szállítványokat, melyekre nézve egyelőre még érvényben marad — ezennel megszüntetik.
Kelt Bécsben, 1868-ik évi január hó 10-én.

A es. kir. szab. tiszavidéki vasut igazgatósága. (48) 0-6

K u n d m a c h u n g.

Die mittelst Kundmachung vom 9. d. M. auf den Theissbahnstationen sistirt Aufnahme von Frachten für Stationen über Czegléd hinaus wird, mit Ausnahme der Aufnahme von Getreide-Sendungen, welche vorläufig noch sistirt bleibt, für alle anderen Frachten hiermit wieder freigegeben.
Wien, am 10. Jänner 1868.

Von der Direktion der k. k. priv. Theiss-Eisenbahn.